

Á DR2 fríggjaskvöldið kl. 20.00

Monty Python and the Holy Grail

»Og nú. Endiliga. Aftur ein filmur, sum er fullkomuliga øðrvísi enn aðrir, sum heldur ikki eru sum hesin.« Soleiðis ljóðaði tá, tá Monty Python og hansara svøku riddarar trinu á pallin í 1975

Hesin filmurin gjørdist veruliga gjøgnumbrotið hjá Python-dreingjunum á hvíta lørifitinum, eftir at teir annars høvdu fingið bæði kritikkarar og fjepparar í sjónvarpssendingum sínum.

Í hesi heldur øðrvísi útgávu av einum klassiskum riddara fara fimm bretar og ein amerikumaður á ferð til Camelot. Men Várhara sær riddararnar, og hann gevur teimum eina munandi størri uppgávu. Nevnliga at finna heilaga bikarið.

Og so gongur tað fyri tað mesta svakliga fyri seg. Millum fangaðar jomfrýr, kokusnøtir, dreparakaninir gandakallar og - ikki minst - riddararnir, sum siga Ni! royna djørvu - allir tó ikki eins djarvir - riddararnir at finna vegin fram, soleiðis at tann av Harranum givna uppgávan kann loysast. Og endin. Ja, hann er kanska

Ein skapningur við trimum høvdu kann vera trupul at sleppa framvið. Men hvat av teimum trimum høvdunum hevur avgerarættin?

meira svakligur enn nakað annað.

Filmurin um Python og riddararnar er tikin upp í skotska hálendinum, har riddararnir ferðast á sínum hestum. Ja, ikki reiðiliga hestum, tí í veruleikanum hava teir ongar, og so mugu teir bara spæla, at teir eru á hestbaki, meðan teir buka kokusnøtir móti hvørjari

aðrari, so tað ljóðar sum hestar. Nakað, sum kanska eisini undirstrikar hendan heilt serliga formin fyri skemt, sum Python-monnum dámar so væl.

Fjældini dámar teir

Og eftir øllum at døma, so er hetta eisini nakað, sum hyggjarunum hevur dámt.

John Cleese hevur ikki færri enn fyra leiklutir í filminum. Millum annað sum tann óræddi Lancelot, sum roynir at bjarga eini fagrari moy á vegnum

Og í øllum førum hava flestu limirnir av Monty Python staðið seg væl síðani. Michael Palin hava vit sæð ferðast kring knøttin. John Cleese hevði dunderandi succés í Fawlty Towers og a Fish Called Wanda, meðan Terry Gilliam hevur leikstjórnað filmum sum the Fisher King og Twelve

Monkeys. Tað er eisini Gillam, sum hevur leikstjórnað hesum filminum, men allir limirnir hava verið felags um manuskriptið.

Eisini eru svøku riddararnir fyri stuttum slopnir upp í part á Broadway, har Eric Idle hevur sett ein musical upp undir heitin-

um, Spamelot. Og at fólki enn dámar hetta, er helst eingin ivi um. Spamelot er nomineraður til ikki færri enn 14 Tony-awards. Millum annað fyri besta musical.

Jamie Oliver — smátt og gott

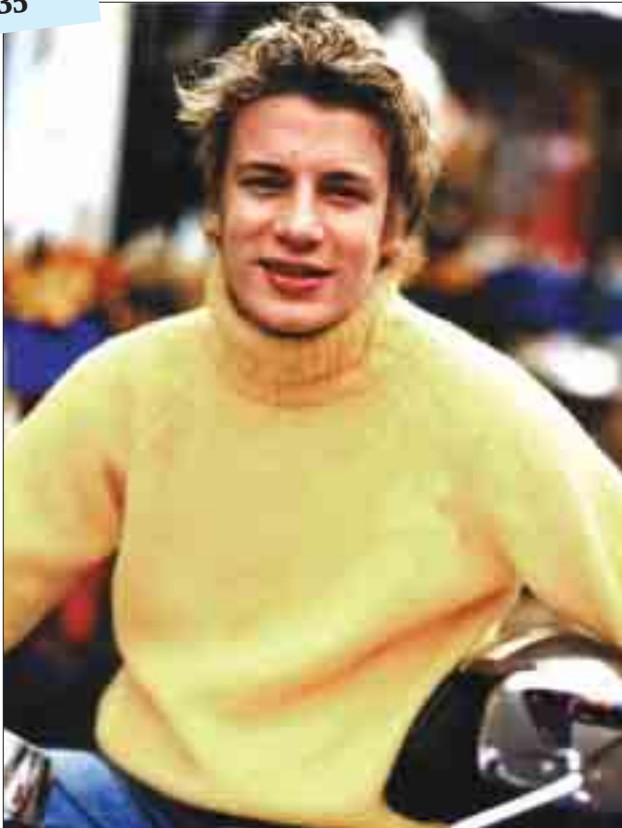
So er enski meistarakokkurin aftur. Hesa ferð við eini sendirøð um, hvussu tú gert góðan og bílgan mat

Síðani hann trein á skíggjan, hevur Jamie Oliver ment seg tað, sum mest av øllum má kallast ein superstar í køkinum. Nú er hann so aftur, og einki er at ivast í, at nógv er at gleða seg til. Við eitt sindur av hugflogi og einari rúgvu av lekrum og feskum tilhoyri, vísir Jamie nú hvussu lætt tað er at gera einfaldar og góðar rættir. Líkamikið um

hetta bara skal vera ein skjótur millummáli, ella um tú fært vinfólk á gátt. Enski meistarakokkurin megna at fáa øll at munga, meðan hugt verður, og umframt sjálva matgerðina, so síggja vit sjálvandi eisini, tá vinirnir stokka inn á gátt at eta. Ta einu ferðina kemur enn tá eitt heilt sløkkiliðslíð á vitjan.

Í fyrsta partinum, sum altso verður komandi hós-kvöld, greiðir Jamie hyggjarunum frá nøkrum grundleggjandi reiðskapum og

matvørum, sum altíð skulu vera í køkinum. Og so fer hann annars enn einaferð at ganda døgurðamat fram, sum er bæði betri og bílgari enn taðs, um vit kunnu keypa liðugt-gjørt í handlunum. Til dømis, tá hann fer at gera spaghetti við sherrytomat-sós og laks við squash og asparges.

Meira enn nakar annar sjónvarpskokkur, so hevur Jamie Oliver ment seg til eina veruliga superstjörnu í køkinum